

?Obrim debats

Cada cop que arriba la primavera, la sensació que dona és que tot agafa aire, tothom obre portes i finestres i surt a respirar, a agafar forces i reinicialitzar-se com l'ordinador després d'actualitzar-se. Nosaltres també ho fem, per això omplim parcs, platges i muntanyes. A més, aquesta primavera ha arribat amb la -lenta- vacunació contra la pandèmia. Per tant, més que mai tenim ganes d'obrir, de respirar i de viure.

És per això que avui em proposo obrir portes, finestres i sobretot debats. Penso que fan falta i no els acabem de fer mai -per por, per mandra, per no afrontar la realitat... Així que sense gaire ordre ni concert, us convido a ajudar-me i a buscar les respostes més adequades.

En l'àmbit de país, cal obrir les finestres de l'administració, del govern i del seu funcionament. És normal que hi hagi gent que salta de cadira en cadira amb sous -públics- molt per sobre la mitjana, sense retre comptes amb els administrats? A qui es deuen aquests, als administrats o al col·locador? Cal que els partits siguin unes ETT de luxe? I el jovent, per què les joventuts dels partits estan plenes de politòlegs, advocats i economistes que amb vint anys cobren per assessorar els qui els han endollat? Obrim finestres, debatem i airegem que prou falta ens fa.

Seguim amb les preguntes! És bo per al país que els presos polítics liderin els partits polítics? Som conscients que han de marcar l'estratègia d'atac contra l'estat, persones empresonades per aquest mateix estat, és a dir, ostatges dels qui volen acabar amb el problema català? No seria hora d'acceptar que, si volem continuar lluitant per la independència, cal acceptar la repressió? Potser és necessari admetre que l'Estat seguirà per molt que no vulguem? Obrim les presons i sobretot, obrim els lideratges i les estratègies d'atac.

A Manresa també en tenim, de portes tancades: és normal que l'alcalde dia a dia ataqüi un partit dels companys de govern? Això fomenta la tranquil·litat necessària i la millor governança per mirar endavant? Manresa està on hauria d'estar? Tots i cadascun de nosaltres estem fent tot el possible per jugar a la primera divisió que ens mereixem? La ciutat, veïns i veïnes, demanen més valentia, més atreviment? Pensem-hi i proposem totes les respostes necessàries.

Podria seguir, però l'espai -per sort- és finit. Espero que, entre tots i totes, continuem obrint aquells espais que ja fan pudor de resclosit.